

KÚRIA

Bfv.III.491/2013/5.szám

A Kúria Budapesten, a 2013. év november hó 26. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A zaklatás vétsége miatt Á. A. ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Debreceni Városi Bíróság 65.B.2357/2010/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 4.210 (négyezer-kettőszáztíz) forint bünygyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

Á. A terheltet a Debreceni Városi Bíróság a 2012. június 14. napján kelt és ugyanakkor jogerős 65.B.2357/2010/11. számú ítéletével zaklatás vétsége miatt 100 napi tétel - egy napi tétel összege 2.500 forint, összesen tehát 250.000 forint - pénzbüntetésre ítélte.

A bíróság által megállapított tényállás a következő.

A terhelt 2005 és 2009 évek között élettársi kapcsolat nélkül szerelmi viszonyban állt F-né S. K. sértettel.

A szerelmi kapcsolat 2009 augusztusában a sértett kezdeményezésére

felbomlott, kapcsolatuk megszakadt.

A terhelt ezt a körülményt nem volt képes feldolgozni, ezért a kapcsolat helyreállítása érdekében 2009 augusztusától naponta többször hívta telefonon a sértettet, illetve többször küldött szerelmes SMS üzeneteket a részére.

A sértett ennek következtében a telefonszámát lecserélte.

Ezt követően a terhelt heti két-három alkalommal a hajnali órákban megjelent a sértett lakóingatlanánál, és a kaputelefon csengőjét nyomkodta, illetve a földszinti lakás ablakpárkányát ütögette.

Ezzel egyidejűleg a terhelt napi rendszerességgel jelent meg a sértett lakóhelyének közelében, a parkból figyelte, illetve a sértettet követte akár a munkahelyére, akár az áruházba vagy a barátnőjéhez menet, és próbált beszélgetést kezdeményezni vele.

2010. június 13-án a sértett barátnőjével felszállt a buszra, ahová a terhelt is követte, és a sértett mögötti ülésen ült le, és úgy próbált kapcsolatot teremteni, hogy a sértett haját huzigálta.

A sértett a terhelt magatartása miatt joghatályos magánindítványt terjesztett elő.

A bíróság jogerős határozata ellen a terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt.

A terhelt előadása szerint az ellene felhozott vádak alaptalanok, ugyanis a sértett sérüléseivel kapcsolatosan orvosszakértői vélemény vagy látlelet nem is állt rendelkezésre.

Állítása szerint a sértettet soha nem bántalmazta, büntetve soha nem volt, és büntetőeljárás sem volt vele szemben.

A felülvizsgálati indítvány szerint azért találkozott rendszeresen a sértettel, mert tőle mindössze kétszáz méterre lakik, és mint újságkihordó gyakorta megfordult a lakása közelében.

A terhelt szerint a sértett bosszúból tett feljelentést ellene, mivel nem társult ahhoz a gyülekezethez, ahová a sértett tartozott.

Ezen túlmenően hivatkozott arra is, hogy súlyos családi problémái vannak, édesanyja rákbeteg, nővére szellemi fogyatékos, neki személy szerint káros szenvedélye nincs, csak a családjának és a munkájának él.

Mindezekre figyelemmel indítványozza a jogerős határozat felülvizsgálatát.

A Legfőbb Ügyészség a BF.980/2013. számú átiratában a terhelt felülvizsgálati indítványát részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartva a megtámadott határozat hatályában fenntartását

indítványozta.

A Kúria az ügyben nyilvános ülést tartott, amelyen a védő a terhelt bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta, míg a Legfőbb Ügyészség képviselője az átiratában írtakkal egyezően nyilatkozott, kiegészítve azt, hogy a sértett magánindítványa annak ellenére joghatályos, hogy benyújtott feljelentését nem írta alá, azonban ettől függetlenül magán viseli a joghatályos magánindítvány valamennyi ismervét, ezért a megtámadott határozat hatályában fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati indítvány részben törvényben kizárt, részben pedig nem alapos.

A felülvizsgálat ugyanis olyan rendkívüli jogorvoslat, amely kizárólag a Be. 416. §-ának (1) bekezdésében tételesen felsorolt okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ehhez képest a törvényi kereteken kívül eső esetleges anyagi vagy eljárásjogi szabálysértések a felülvizsgálat szempontjából közömbösek.

A terhelt felülvizsgálati indítványa azonban olyan anyagi vagy eljárásjogi okokra nem hivatkozott, amelyek a felülvizsgálat alapjául szolgálhattak volna, mindössze a bizonyítékok mérlegelését, elsősorban a sértett vallomásának elfogadását sérelmezve a tényállás helyességét és a bűnösség megállapításának törvényességét vonta kétségbe.

Erre nincs törvényi lehetőség, mivel a Be. 423. § (1) bekezdésében írtak szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, és az a felülvizsgálati indítványban sem közvetlenül, sem közvetve, a bizonyítékok mérlegelésén keresztül nem támadható.

A terhelt olyan tényekre és körülményekre hivatkozott felülvizsgálati indítványában, amelyek a jogerős - és a felülvizsgálat során is irányadó - tényállásban egyrészt nem szerepelnek, másrészt a büntetőjogi felelősség megállapítása szempontjából közömbösek, azok kizárólag a büntetés kiszabása során értékelhetők.

Ennek megfelelően az a körülmény, hogy a terhelt büntetve nem volt, súlyos családi problémái vannak, illetve káros szenvedélyektől mentes és elmeállapota is rendezett, a felülvizsgálat szempontjából mind anyagi jogi, mind eljárásjogi szempontból érdektelenek.

A jogerős bírósági határozatban megállapított tényállás szerint a terhelt a vádbeli időben újságkihordással foglalkozott, azonban a tényállás a terhelt büntetőjogi felelősségét megalapozó magatartása

és a foglalkozásával együtt járó sajátosságok között okozati összefüggést nem állapított meg.

A Btk. 175/A. § (1) bekezdése szerinti bűncselekményt az követi el, aki abból a célból, hogy mást megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetőleg mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, rendszeresen vagy tartósan mást háborgat, így különösen mással, annak akarata ellenére telekommunikációs eszköz útján vagy személyesen rendszeresen kapcsolatot teremteni törekszik.

Az irányadó tényállásból egyértelműen megállapítható, hogy a terhelt célja a sértett magánéletébe, mindennapi életvitelébe történő önkényes beavatkozás volt, amelynek megvalósítása érdekében rendszeresen telefonhívásokat kezdeményezett és üzeneteket küldözgetett, majd a telefonszám megváltoztatása után a sértettet követte, ablakának párkányát ütögette.

A terhelt ezzel a magatartásával kétségtelenül megvalósította a Btk. 175/A. § (1) bekezdésében írt zaklatás vétségét.

A felülvizsgálati indítványban írtakkal szemben a bűncselekmény megvalósulásának nem feltétele, hogy a sértett a terhelti magatartás következtében bármilyen sérülést szenvedjen el.

A bűncselekmény elkövetési magatartása ugyanis a háborgatás. Aki háborgat, az mást a nyugalmaiban zavarja meg a rendszeres vagy tartós, tolakodó, zaklató kapcsolatteremtő magatartásával. Ebből a szempontból viszont érdektelen a magatartás irányultsága, annak pozitív vagy negatív hangvétele, sőt az sem szükséges a tényállásszerű magatartás megállapításához, hogy azok tartalmáról a sértett egyáltalán tudomást szerezzen. A telefonhívások fogadása, vagy az üzenetek elolvasása nélkül is megvalósul a bűncselekmény, ha a kapcsolatfelvételre irányuló magatartás a sértett életébe történő rendszeres és önkényes beavatkozás célzatával történik.

Jelen ügyben az irányadó tényállás szerint a terhelt rendszeresen, vagyis bizonyos időközönként ismétlődő magatartásával a sértett jogait és érdekeit figyelmen kívül hagyva, azt semmibe véve, saját belátása szerint, önkényesen törekedett a korábbi és többször is megszakadt személyes kapcsolat helyreállítására.

Ennek megfelelően az alapügyben eljáró bíróságok a büntető anyagi jog szabályainak megsértése nélkül állapították meg a terhelt bűnösségét zaklatás vétségében, így - minthogy a cselekmény jogi minősítése is törvényes - az alkalmazott intézkedés nemének és mértékének felülvizsgálata kizárt.

A felülvizsgálat során irányadó tényállás szerint a büntető anyagi

jog szabályai az alapeljárás során sérelmet nem szenvedtek, az alapügyben eljáró bíróságok indokolási kötelezettségüknek eleget tettek, és feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést sem követtek el.

Kétségtelen tény, hogy a sértett a 2010. június 6. napján írásban megfogalmazott feljelentését nem írta alá, azonban ez a magánindítvány érvényességét nem érinti, mert egyrészt az tartalmi szempontból minden tekintetben megfelel a Be. 173. § (1) és (3) bekezdésében írt feltételeknek, másrészt még a magánindítvány előterjesztésére nyitva álló határidőn belül, 2010. június 23-án a sértettet a nyomozás során tanúként kihallgatták, amikor magánindítványát megismételte, illetve változtatás nélkül fenntartotta.

Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan, az indítványban nem kifogásolt eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 4.210 forint büntügyi költséget a Be. 429. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

A végzés elleni fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 3. §-ának (4) bekezdésén, illetve a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontján, továbbá a Be. 418. § (3) bekezdésén és a 421. § (2) és (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2013. november 26.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Akác József s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

írnok
BÉ